

Vec C-336/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

24. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Landgericht Ravensburg

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. júl 2020

Žalobca:

QY

Žalovaná:

Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH

Okolnosti konania vo veci samej

Zmluva o spotrebiteľskom úvere – Povinné informácie – Smernica 2008/48/ES – Právo na odstúpenie od zmluvy – Odkaz na možnosť mimosúdneho riešenia sporov – Zánik práva na odstúpenie od zmluvy – Medzinárodné právo – Oprávnenie samosudcu podať návrh na začatie prejudiciálneho konania

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. O fikcii zákonnosti podľa článku 247 § 6 ods. 2 tretej vety, § 12 ods. 1 tretej vety EGBGB

- a) Sú článok 247 § 6 ods. 2 tretia veta a článok 247 § 12 ods. 1 tretia veta EGBGB, pokiaľ konštatujú, že zmluvné ustanovenia odporujúce ustanoveniam v článku 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES vyhovujú požiadavkám článku 247 § 6 ods. 2 prvej a druhej vety EGBGB a požiadavkám stanoveným v článku 247 § 12 ods. 1 druhej vete bode 2 písm. b) EGBGB, v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. p) a článkom 14 ods. 1 smernice 2008/48/ES?

Ak áno:

- b) Vyplýva z práva Únie, najmä z článku 10 ods. 2 písm. p) a článku 14 ods. 1 smernice 2008/48/ES, že článok 247 § 6 ods. 2 tretia veta a článok 247 § 12 ods. 1 tretia veta EGBGB sa neuplatnia, pokiaľ konštatujú, že zmluvné ustanovenia odporujúce ustanoveniam v článku 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES vyhovujú požiadavkám článku 247 § 6 ods. 2 prvej a druhej vety EGBGB a požiadavkám stanoveným v článku 247 § 12 ods. 1 druhej vete bode 2 písm. b) EGBGB?

Ak je odpoveď na otázku II. 1. b) záporná:

2. O povinných informáciách podľa článku 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES

- a) Má sa článok 10 ods. 2 písm. a) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že pri druhu úveru sa má prípadne uviesť, že ide o viazaný úver?

Ak nie:

- b) Má sa článok 10 ods. 2 písm. l) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že sa má v absolútnej hodnote uviesť úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb platná v čase uzavretia zmluvy o úvere, resp. sa má v absolútnej hodnote uviesť aspoň referenčná úroková sadzba (v tomto prípade základná úroková sadzba podľa § 247 BGB (Bürgerliches Gesetzbuch, Občiansky zákonník), z ktorej sa zvýšením (v tomto prípade o päť percentuálnych bodov podľa § 288 ods. 1 druhej vety BGB) vypočíta platná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb?

Ak nie:

- c) Má sa článok 10 ods. 2 písm. t) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v texte zmluvy o úvere musia byť uvedené podstatné formálne náležitosti pre prístup k sťažnosti a/alebo prostriedku nápravy v rámci mimosúdneho mechanizmu vybavovania sťažností a/alebo zaistenia nápravy?

Ak je jedna z odpovedí na vyššie uvedené otázky II. 2. a) až c) kladná?

- d) Má sa článok 14 ods. 1 druhá veta písm. b) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že lehota na odstúpenie od zmluvy začína plynúť len vtedy, ak informácie podľa článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES boli poskytnuté úplne a obsahovo správne bez toho, aby záležalo na tom, či neexistencia alebo nesprávnosť informácie je spôsobilá obmedziť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho povinnosti?

Ak sú odpovede na vyššie uvedené otázky II. 1. a) a/alebo jednu z otázok II. 2. a) až c) kladné:

3. O zániku práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES:

- a) Podlieha právo na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48/ES zániku?

Ak áno:

- b) Ide v prípade zániku o časové ohraničenie práva na odstúpenie od zmluvy, ktoré musí byť upravené v parlamentnom zákone?

Ak nie:

- c) Predpokladá námietka založená na zániku práva zo subjektívneho hľadiska, že spotrebiteľ vedel o existencii jeho práva na odstúpenie od zmluvy alebo je aspoň zodpovedný za to, že o ňom nevedel z dôvodu hrubej nedbanlivosti?

Ak nie:

- d) Bráni možnosť veriteľa dlžníkovi dodatočne poskytnúť informácie podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) smernice 2008/48/ES a tým vyvolať priebeh lehoty na odstúpenie od zmluvy, uplatneniu úpravy o zániku v dobrej viere?

Ak nie:

- e) Je vyššie spomínané v súlade s pevne stanovenými zásadami, ktorými sú podľa Grundgesetz (GG, Základný zákon) viazaní nemeckí sudcovia, a ak áno, ako má nemecký subjekt uplatňujúci právo vyriešiť konflikt medzi záväznými predpismi medzinárodného práva a požiadavkami Súdneho dvora Európskej únie?

Bez ohľadu na odpovede na vyššie uvedené otázky II. 1. až 3.:

4. O práve samosudcu na predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ods. 2 ZFEÚ

Je § 348a ods. 2 bod 1 ZPO (Zivilprozessordnung, Občiansky súdny poriadok), pokiaľ sa táto úprava týka aj vydania uznesení o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ods. 2 ZFEÚ, v rozpore s oprávnením vnútroštátnych súdov podať návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ods. 2 ZFEÚ, a preto sa neuplatní na vydanie uznesení o návrhu na začatie prejudiciálneho konania?

Uvedené predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48“), najmä článok 10 ods. 2 písm. a), b), l), p) a t)

Uvedené vnútroštátne predpisy

Grundgesetz (GG, Základný zákon), najmä článok 25

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (EGBGB, zákon, ktorým sa zavádza občiansky zákonník), článok 247, § 3, 6, 7 a 12

Bürgerliches Gesetzbuch (BGB, Občiansky zákonník), najmä § 242, 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 491a, 492 a 495

Zivilprozessordnung (ZPO, Občiansky súdny poriadok), najmä § 348a ods. 2 bod 1

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 Dňa 1. septembra 2016 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o úvere s istinou vo výške 21 716,33 eura, ktorá bola prevažne účelovo viazaná na kúpu motorového vozidla v autosalóne na súkromné účely. Žalovaná využila spoluprácu predávajúcej pri príprave a uzavretí zmluvy o úvere. Táto konala najmä ako sprostredkovateľka úveru žalovanej a používala žalovanou poskytnuté zmluvné formuláre. Podľa zmluvy o úvere kúpna cena vozidla predstavovala 23 521 eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 20 521 eur, ktorá zostala po odpočítaní zálohy vo výške 3 000 eur, a jednorazové poistné na poistenie dlhu vo výške 1 195,33 eura sa mali financovať prostredníctvom úveru.
- 2 V zmluve o úvere bolo dohodnuté splácanie úveru v 47 rovnakých mesačných splátkach a poslednej splátke vo výške 12 522,60 eura do 15. januára 2020. Úver bol žalobcovi vyplatený v septembri 2016. Žalobca pravidelne platil dohodnuté splátky.
- 3 V súvislosti s odstúpením od zmluvy o úvere zmluva obsahuje nasledovné informácie: „Dlžník môže vyhlásenie smerujúce k uzavretiu zmluvy bez uvedenia dôvodov odvolať do 14 dní. Lehota začína plynúť po uzavretí zmluvy, ale až potom, čo dlžník dostal všetky povinné informácie podľa § 492 ods. 2 BGB (napríklad informácie o druhu úveru, informácie o istine, informácie o dobe platnosti zmluvy).“ Emailom z 22. augusta 2019 žalobca odvolal svoj prejav vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o úvere.
- 4 Žalobca tvrdí, že odstúpenie je účinné, keďže lehota na odstúpenie od zmluvy z dôvodu nejasných informácií o odstúpení a chybných povinných informácií nezačala plynúť. Žalobca od žalovanej preto požaduje vrátenie splátok úveru, ktoré doteraz plnil, a zálohu, ktorú zaplatil predávajúcej, vrátane splátok plnených po odstúpení, so splatnosťou do siedmych dní od vydania kúpeného vozidla.
- 5 Žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú, keďže žalobcovi riadne poskytla tak informácie o odstúpení, ako aj povinné informácie. Pre informácie o odstúpení použila zákonom upravený vzor. Zmluvné ustanovenia o odstúpení od zmluvy preto spĺňajú zákonné požiadavky, odstúpenie od zmluvy je preto oneskorené. Žalovaná navyše subsidiárne tvrdí, že nesprávne povinné informácie nepredstavujú to isté ako chýbajúce informácie, takže lehota na odstúpenie od zmluvy začala plynúť aj pri nesprávnych povinných informáciách, žalovaná však považuje odvolanie sa na nesprávnosť informácií prinajmenšom za zneužívajúce. Žalovaná sa ďalej odvoláva na námietku založenú na zániku práva na odstúpenie od zmluvy, keďže od uzavretia zmluvy do odstúpenia ubehli približne tri roky.

Stručné uvedenie dôvodov predloženia prejudiciálnej otázky

- 6 Úspešnosť žaloby závisí od toho, či odstúpenie od zmluvy o úvere bolo účinné a či veriteľ prípadne môže vzniesť námietku založenú na zániku práva alebo námietku založenú na zneužívajúcom uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy.

- 7 Podmienkou účinnosti vyhlásenia žalobcu o odstúpení od zmluvy je, že lehota na odstúpenie od zmluvy v trvaní dvoch týždňov stanovená v § 355 ods. 2 prvej vety BGB v okamihu oznámenia odstúpenia od zmluvy ešte neuplynula. Podľa § 356b ods. 2 prvej vety BGB lehota na odstúpenie od zmluvy nezačne plynúť, ak povinné informácie podľa § 492 ods. 2 BGB a článku 247 § 6 až § 13 EGBGB nie sú úplne obsiahnuté v zmluve o úvere. Podľa § 356b ods. 2 druhej vety začne v takom prípade lehota plynúť až po doplnení povinných informácií. V predmetnom prípade by sa malo vychádzať z neúplných povinných informácií najmä vtedy, ak informácie o odstúpení od zmluvy neboli riadne poskytnuté alebo aspoň jedna zo zákonom predpísaných informácií v zmluve o úvere bola obsiahnutá neúplne alebo nesprávne.
- 8 Aj keď vzájomné zmluvné povinnosti v čase odstúpenia od zmluvy už boli do veľkej miery splnené, odstúpenie od zmluvy bolo v zásade stále prípustné, keďže nemecké právo nestanovuje zánik práva na odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere.
- 9 Vnútroštátny súd v súvislosti s prejudiciálnymi otázkami konkrétne uvádza:
- 10 O otázkach 1a) a b): Súdny dvor v nedávno vydanom rozhodnutí z 26. marca 2020, Kreissparkasse Saarlouis (C- 66/19, EU:C:2020:242), rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že medzi informácie, ktoré má zrozumiteľne a stručne uvádzať zmluva o úvere, patria podľa tohto ustanovenia spôsoby počítania lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 ods. 1 druhom pododseku tejto smernice a že bráni tomu, aby zmluva o úvere uvádzala s ohľadom na informácie podľa článku 10 tejto smernice odkaz na vnútroštátne ustanovenie, ktoré ďalej odkazuje na iné ustanovenia práva daného členského štátu. S odvolaním sa na tento rozsudok vnútroštátny súd zastáva názor, že v predmetnom prípade informácia o možnosti odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v zmluve o úvere v zmysle tohto rozsudku obsahuje nedovolený odkaz. Sporné preto je, či sa v dôsledku tohto rozsudku má informácia o možnosti odstúpenia od zmluvy považovať za nedostatočnú a tým lehota na odstúpenie od zmluvy z dôvodu nedostatočnej informácie nezačala plynúť. V dôsledku toho by sa odstúpenie žalobcu považovalo za účinné.
- 11 Článok 247 § 6 ods. 2 tretia veta EGBGB a článok 247 § 12 ods. 1 tretia veta EGBGB, ktorý sa navyše aplikuje v prípade viazaných zmlúv, určuje, že zmluvná podmienka, ktorá v zdôraznenej a jasne usporiadanej forme zodpovedá vzoru podľa prílohy 7 k článku 247 § 6 ods. 2 a § 12 ods. 1 EGBGB, spĺňa požiadavky článku 247 § 6 ods. 2 prvej a druhej vety, ako aj článku 247 § 12 ods. 1 druhej vety bodu 2 písm. b) EGBGB (takzvaná fikcia zákonnosti). V predmetnom prípade informácia o možnosti odstúpenia od zmluvy zodpovedá tomuto vzoru, takže podľa vnútroštátneho práva sa informácia o možnosti odstúpenia od zmluvy považuje za správnu.
- 12 Sporné je však to, či vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora odporuje tomuto názoru. Bundesgerichtshof (BGH) (Spolkový súdny dvor, Nemecko) uznáva, že

nemôže riadne prebrať a tým aj rešpektovať túto judikatúru, pretože článok 247 § 6 ods. 2 tretiu vetu EGBGB nemôže proti výslovnému nariadeniu zákonodarcu vykladať v súlade s právom Únie. BGH (Spolkový súdny dvor) zastáva názor, že jednoznačné znenie, zmysel a účel predpisu a legislatívna história odporujú výkladu, ktorý je v súlade so smernicou.

- 13 Vnútroštátny súd má však pochybnosti o tom, či je tento názor v súlade s právom Únie. Poukazuje na to, že vnútroštátny súd v prípade, kedy vnútroštátny predpis nemôže vykladať v súlade s právom Únie, môže byť v určitých prípadoch povinný neuplatniť daný vnútroštátny predpis, keďže právu Únie v tomto prípade prináleží prednosť uplatnenia. Vnútroštátny súd však konštatuje, že v judikatúre Súdneho dvora nie sú zásady prednosti uplatnenia definitívne objasnené, keďže Súdny dvor v súvislosti so smernicou 2008/48 nechal túto otázku otvorenú (pozri rozsudok z 21. apríl 2016, Radlinger a Radlingerová, C- 377/14, EU:C:2016:283, body 76 až 79).
- 14 V prospech zásady prednosti smernice 2008/48 podľa názoru vnútroštátneho súdu hovorí okolnosť, že smernica podľa jej odôvodnenia 6 smeruje k tomu, aby odstránila prekážky pre riadne fungujúci vnútorný trh. Tento cieľ v primárnom práve vyplýva z článku 114 ZFEÚ. Smernicou 2008/48 by sa podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora navyše mala dosiahnuť vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa (rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor, C- 383/18, EU:C:2019:702, bod 29), a tento cieľ je v primárnom práve uvedený v článkoch 12 a 169 ZFEÚ. Týmto cieľom by odporovalo, ak by sa v podstatných bodoch, ako informácia pre spotrebiteľa o možnosti odstúpenia od zmluvy, bolo možné odchyliť.
- 15 V prospech zásady prednosti podľa vnútroštátneho súdu okrem toho hovorí okolnosť, že smernica 2008/48 v súvislosti s informáciami, ktoré sa spotrebiteľovi majú poskytnúť pri uzatvorení zmluvy, v článkoch 10 a 14 obsahuje detailné ustanovenia, od ktorých sa členské štáty podľa článku 22 ods. 1 tejto smernice nesmú odchyliť. Ak by sa nemecký zákonodarca od tohto s koncepciou článku 247 § 6 ods. 2 tretej vety a článku 247 § 12 ods. 1 tretej vety EGBGB chcel vedome odchyliť, potom by v podstate vedome obišiel smernicu 2008/48. V tomto prípade vedomého obchádzania smernice vnútroštátnym zákonodarcom by sa mohlo, tak ako v prípade porušenia všeobecných zásad práva Únie, vyžadovať, aby odlišné vnútroštátne ustanovenie bolo neaplikovateľné.
- 16 O otázkach 2a) až c): Tvrdenia vnútroštátneho súdu k týmto otázkam v zásade zodpovedajú tvrdeniam k otázkam 1, 3a) a 6 v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-187/20.
- 17 O otázke 2d): Sporné je, či akékoľvek nesprávne uvedenie informácií, ktoré sa podľa článku 10 smernice 2008/48 musia poskytnúť, vedie k tomu, že lehota na odstúpenie od zmluvy nezačne plynúť, alebo či to platí len pre úplne chýbajúce informácie, nie však pre nesprávne informácie.

- 18 Odpoveď na túto otázku závisí od toho, ako sa má chápať článok 14 ods. 1 smernice 2008/48, podľa ktorého lehota na odstúpenie od zmluvy začína plynúť až po poskytnutí informácií podľa článku 10 tejto smernice. Vnútroštátny súd sa prikláňa k názoru, že nesprávne informácie sú rovnocenné chýbajúcim informáciám, keďže spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy o úvere má byť zrozumiteľne a stručne informovaný (odôvodnenie 31 smernice 2008/48) a smernicou sa má dosiahnuť vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa (rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor, C- 383/18, EU:C:2019:702, bod 29).
- 19 Podľa názoru vnútroštátneho súdu je nesprávny predpoklad, že nesprávnosť informácie má byť vhodná na to, aby spotrebiteľovi zabránila uplatniť jeho právo na odstúpenie od zmluvy, keďže smernica 2008/48 podľa jej znenia takéto obmedzenie neuvádza. Účel smernice, aby bol spotrebiteľ v prípade uzavretia zmluvy zrozumiteľne a stručne informovaný, hovorí v prospech toho, že právo na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 tejto smernice existuje dovtedy, dokiaľ sa dodatočne neposkytnú informácie podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) a článku 10 smernice 2008/48. Len týmto jasným výkladom sa dá efektívne zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ skutočne informovaný v predpísanej forme.
- 20 O otázkach 3a) až e), ktoré sa týkajú zániku práva na odstúpenie od zmluvy. Vnútroštátny súd uvádza, že zánik práva na odstúpenie od zmluvy v nemeckom práve sa považuje za prípad nedovoleného výkonu práva z dôvodu odporujúceho si konania, pričom porušenie spočíva v nepoctivom omeškaní výkonu práva. Zánik práva na odstúpenie predpokladá, že oprávnenému subjektu prináleží právo, ktoré dlhší čas neuplatnil, hoci skutočne mohol, a že povinný subjekt sa mohol pripraviť na to a aj sa zariadil tak, že oprávnený subjekt svoje právo neuplatnil. Ak oprávnený subjekt svoje právo teraz predsa len uplatní, porušuje toto uplatnenie z dôvodu protichodnosti terajšieho konania v porovnaní s predchádzajúcim konaním oprávneného subjektu § 242 BGB (dobrá viera).
- 21 Podľa názoru vnútroštátneho súdu je však sporné, či sa táto úprava o zániku práva môže uplatniť na právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere [otázka 3a)]. Podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. a) a b) smernice 2008/48 začína štrnásťdňová lehota na odstúpenie od zmluvy plynúť buď uzavretím zmluvy alebo v deň, v ktorom spotrebiteľ dostal informácie podľa článku 10 tejto smernice, ak tento deň nastal po dni uzavretia zmluvy. Z toho je potrebné odvodiť, že odstúpenie od zmluvy je časovo neohraničené, ak spotrebiteľ nedostal informácie podľa článku 10 smernice 2008/48. Z článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) tejto smernice sa dá odvodiť, že veriteľ má poskytnutím informácií podľa článku 10 smernice kedykoľvek príležitosť k tomu, aby vyvolal začiatok plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy. Je preto zrejmé, že táto úprava okamihu, v ktorom sa právo na odstúpenie od zmluvy môže uplatniť, je taxatívna, a preto popri nej neexistuje priestor pre časové ohraničenie práva na odstúpenie od zmluvy námietkou založenou na zániku práva na odstúpenie.

- 22 Ak by zánik práva na odstúpenie od zmluvy bol z hľadiska práva Únie prípustný, vzniká otázka [3b)], či zánik ako časové ohraňenie práva na odstúpenie od zmluvy vyžaduje zákonnú úpravu. Vnútroštátny súd považuje za neprípustné to, aby vnútroštátny súd pri odvolaní sa na dobrú vieru neprihliadal na jasné nariadenie v špecifickom akte sekundárneho práva a jeho prebratie. V nemeckom práve sa zánik práva totiž opiera o všeobecné ustanovenie v § 242 BGB, ktoré však neobsahuje konkrétnu skutkovú podstatu zániku. Konkrétna podoba zániku v jednotlivom prípade sa tvorí skôr judikatúrou. Tento právny základ je netransparentný, keďže dôležité podmienky zániku neexistujú a judikatúrou navyše nie sú jednotne posudzované. Tým existuje nebezpečenstvo, že možnosť časovo neobmedzene uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy, ktorú nemecký zákonodarca vedome poskytol, sa obíde extenzívnym výkladom § 242 BGB. Vnútroštátny súd preto zastáva názor, že zánik práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy sa v pôsobnosti smernice 2008/48 nemôže oprieť o sudcovské právo, ale len o parlamentný zákon, ktorý upravuje dôležité podmienky zániku práva.
- 23 Ďalej je potrebné objasniť, aké podmienky práva Únie má námietka založená na zániku zo subjektívneho hľadiska [3.c)]. Tvrdenia vnútroštátneho súdu sa v zásade kryjú s tými k otázke 7 v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-187/20 a k otázke 4 návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-155/20.
- 24 Ak bude odpoveď na prejudiciálnu otázku 3c) záporná, vnútroštátnemu súdu vzniká otázka, či možnosť veriteľa, aby dlžníkovi dodatočne poskytol informácie podľa článku 14 ods. 1 druhej vety písm. b) smernice 2008/48 a tým vyvolal plynutie lehoty na odstúpenie od zmluvy, bráni uplatneniu úpravy zániku podľa dobrej viery. Pre vnútroštátny súd v prípade nesprávneho poskytnutia informácií podľa článku 10 ods. 2 tejto smernice od začiatku neprichádza do úvahy odvolanie sa na námietku založenú na zániku, keďže podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa povinný subjekt nemôže úspešne odvolávať na dôvody právnej istoty na nápravu situácie, ktorú sám spôsobil svojím vlastným pochybením tým, že nespĺnil požiadavku vyplývajúcu z práva Únie a to oznámiť informácie o práve oprávneného subjektu odstúpiť od zmluvy (rozsudky z 19. decembra 2013, Endress, C- 209/12, EU:C:2013:864, bod 30; a z 13. decembra 2001, Heininger, C- 481/99, EU:C:2001:684, bod 47).
- 25 Ak bude odpoveď na prejudiciálnu otázku 3d) záporná, je potrebné preskúmať, či je tento záver v súlade so zásadami, ktorými je nemecký sudca viazaný podľa Grundgesetz, a ako by nemecký subjekt uplatňujúci právo mal vyriešiť konflikt medzi záväznými ustanoveniami medzinárodného práva a ustanoveniami práva Únie.
- 26 Inštitút zániku patrí ku všeobecným zásadám medzinárodného práva. Tieto všeobecné zásady sú súčasťou spolkového práva a podľa článku 25 ods. 2 Grundgesetz majú prednosť pred zákonmi. Preto sú pre nemecký súd záväzné.
- 27 Možnosť zániku je uznaná v medzinárodnom práve. V literatúre týkajúcej sa medzinárodného práva je však sporné to, že subjekt oprávnený na výkon práva

musí o svojom práve vedieť. Právo nemôže zaniknúť pri úplnej nečinnosti. V dôsledku toho by nemecký súd mohol skonštatovať zánik výkonu práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy len vtedy, ak oprávnený subjekt vedel alebo z hrubej nedbanlivosti nevedel, že mu právo na odstúpenie od zmluvy vôbec prináleží.

- 28 Ak by sa teda zásady, ktoré podľa práva Únie platia pre zánik výkonu práva spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere odlišovali od záväzných medzinárodných ustanovení, Súdny dvor by v rámci pôsobnosti smernice 2008/48 musel objasniť, akými právnymi predpismi sa má vnútroštátny sudca v takomto konflikte predpisov riadiť.
- 29 Význam otázok 3a) až e) pre rozhodnutie právneho sporu, ktorý prebieha na vnútroštátnom súde, zhrnul vnútroštátny súd nasledovne: Ak zánik výkonu práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 14 ods. 1 prvej vety smernice 2008/48
- je od začiatku vylúčený,
  - alebo aspoň musí vychádzať z parlamentného zákona,
  - alebo aspoň predpokladá neznalosť z hrubej nedbanlivosti,
  - alebo aspoň neprichádza do úvahy v prípade chýbajúceho dodatočného poučenia,
  - alebo je aspoň v nesúlade so záväznými predpismi medzinárodného práva, ak neexistuje aspoň nevedomosť z hrubej nedbanlivosti oprávneného subjektu,

sa žalovaná v predmetnom prípade nemôže odvolávať na námietku založenú na zániku práva.

- 30 O štvrtej otázke: Táto otázka sa týka oprávnenia samosudcu, ktorému bolo komorou prenechané rozhodnutie o spore, podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania. Toto oprávnenie je podľa vnútroštátneho práva sporné.
- 31 Vnútroštátny súd odkazuje na dve uznesenia BGH (Spolkový súdny dvor, Nemecko), v ktorých BGH kritizuje, že samosudca pred tým, ako sa obrátil na Súdny dvor, nepredložil spor komore na rozhodnutie o postúpení veci. BGH (Spolkový súdny dvor) to posúdil ako procesnú chybu samosudcu a považoval za porušenie zásady zákonného sudcu podľa článku 101 ods. 1 druhej vety GG.
- 32 V rozsudku z 13. decembra 2018, Rittinger a i., C-492/17, EU:C:2018:1019, bod 30 a nasl., Súdny dvor však zdôraznil, že návrh samosudcu na začatie prejudiciálneho konania je prípustný bez ohľadu na dodržanie vnútroštátnych procesných predpisov. Súdny dvor však nechal otvorené, či vnútroštátny predpis, ktorý obmedzuje oprávnenie na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je neaplikovateľný.

- 33 Na základe kogentného ustanovenia v článku 267 ods. 2 ZFEÚ zastáva vnútroštátny súd názor, že samosudca nemôže byť povinný predložiť komore vec na rozhodnutie o postúpení podľa § 348a ods. 2 bodu 1 ZPO, ak chce rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, a preto žiada o objasnenie Súdnym dvorom.
- 34 Bez ohľadu na predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania si vnútroštátny súd vyhradzuje možnosť, aby na Bundesverfassungsgericht (Spolkový ústavný súd, Nemecko) prípadne predložil otázky vyplývajúce zo sporu, ktorý na ňom prebieha. Má totiž pochybnosti najmä o ústavnosti článku 247 § 6 ods. 3 tretej vety a článku 247 § 12 ods. 1 tretej vety EGBGB a o ústavnosti a súlade úpravy o zániku s medzinárodným právom, ktorá je smerodajná pre právo na odstúpenie od zmluvy, prinajmenšom vo výklade podľa judikatúry najvyššieho súdu týkajúcej sa práva o spotrebiteľských úveroch.
- 35 Vnútroštátny súd nakoniec poukazuje na to, že v otázkach, ktoré ním boli položené uzneseniami zo 7. januára 2020, 5. marca 2020 a 31. marca 2020, ktoré sú predmetom vecí C-33/20, C-155/20 a C-187/20, ktoré na Súdnom dvore už prebiehajú, čiastočne kolidujú s prejudiciálnymi otázkami 2a) až c) a 3c) a d) predmetného návrhu na začatie prejudiciálneho konania, preto navrhuje spojenie vecí.

PRACOVNÝ DOKUMENT